

eller Mand, er saaledes svækket, at vedkommende ikke mere kan fortjene eller hjælpe med til at fortjene det nødvendige, vil, naar da ellers han eller hun har ført et Liv, som kvalificerer dertil, hverken Kommunalbestyrelse eller Minister nægte Aldersrente, selv om vedkommende kun er 60 Aar, men det maa naturligvis, som jeg sagde før, kun være Undtagelsen. I den By, jeg tilhører, og hvor der maaske kunde være Anledning til Vanskeligheder, har der endnu ikke i de to Aar, Loven har eksisteret, nogen Sinde været stemt imod Til- deling af Aldersrente; naar 60-aarige vir- kelig har været kvalificerede, har de ogsaa faaet Aldersrente. Den Ændring, Mini- steren her foreslaar, kan benyttes som Ventil, saaledes at det bliver almindeligt, at 60-aarige faar Aldersrente, og det er vel neppe Ministerens Mening. Der staar ganske vist: „hvor særlige Omstændigheder taler derfor“, men med lidt god Villie kan saadanne jo meget ofte findes. Jeg maa ligeledes henvise til, at saa længe vor Pensionslovgivning er baseret paa 70 Aar, kan man i hvert Fald ikke med Rette sige, at 65 Aar er for høj en Alder at kræve for Opnaaelse af Aldersrente. Saaledes som Loven af 1922 er affattet, og saaledes som Ændringerne er affattet, vil Forskellen i de fleste Tilfælde ikke væsentlig forandre Resultatet, men ved Ændringen kommer man igen ud i det frie Skøn, og det mener jeg er højst uheldigt.

I § 2, hvor der tales om Taksterne, har man været saa elskværdig at side- stille Aarhus, Odense og Aalborg med København. Jeg er overbevist om, at alle de tre Byer vil sætte Pris paa ved mange Lejligheder at nyde de Fordele og Behage- ligheder, der er ved at rangere lige med Hovedstaden. Vi har haft Tilfælde, hvor det vilde have været til stor Fordel at sidestilles med København, men det har da vist sig, at det kunde der ikke være Tale om, og heller ikke i dette Tilfælde mener jeg derfor, der er nogen som helst Grund dertil. Hvis der skulde være en virkelig Begrundelse herfor, maatte man have en Statistik, der viste, at det er saa meget dyrere at bo i disse Byer fremfor f. Eks. i Horsens, Esbjerg, Randers og flere andre Byer. Men en saadan Statistik foreligger ikke, og jeg tror heller neppe, at den kan skaffes frem, saaledes at den kunde benyttes her. Eller ogsaa maatte man fremskaffe Bevis for, at det er lige saa dyrt at bo i Odense, Aarhus og Aalborg som i Hovedstaden. Mendet er der ingen, der tror paa. Det er nu en Gang ikke Indbyggertallet, der bestemmer, hvor der er dyrest eller bil-

ligst at bo, og jeg vil derfor straks sige, at jeg ikke kan gaa med til denne Ændring. Der findes efter min Mening, som jeg før sagde, ikke noget rimeligt Grundlag for den.

Saa er der Fradragsreglerne. Her mener man, at de, som ved Flid og Spar- sammelighed har sparet sig en lille Formue op, kan nøjes med noget mindre. Ja, det kan jo være en Skønssag. Jeg er tilbøjelig til at mene, at de, der har lagt en Skilling til Side for de gamle Dage, ikke burde straffes for det, tværtimod, det er, om jeg saa maa sige, Hjælp til Selvhjælp. Der er nu en Gang en betydelig Forskel paa dem, som gennem et langt Liv ved Flid og Sparsommelighed har lagt noget til Side for at kunne have det noget bedre paa deres gamle Dage, og dem, der ikke har bekymret sig om den Dag i Morgen, men i Virkeligheden har ladet staa til og sagt: Det gaar nok. Det, jeg synes, det gælder om i vort Land, er i Virkelig- heden at fremme Sparsommelighed og Op- sparingslyst, men det gør man ikke ved at præmiere dem, som ikke selv har bidraget noget til deres Alderdom, men ladet Sam- fundet betale. Vel vil jeg erkende, at der findes en Del, som af forskellige Grunde har haft vanskeligt ved at lægge noget til Side, men jeg er lige saa forvisset om, at en stor Del meget vel kunde have opsparet en Kapital, som de paa deres gamle Dage kunde bruge som Hjælp ved Siden af den Alders- rente, de faar. Vi maa nu heller ikke se bort fra, at et Ægtepar paa 65 Aar meget vel i de fleste Tilfælde selv kan fortjene noget. Mange har jo dog en god Del af deres Arbejdsevne i Behold i den Alder. Hvis De vil se Dem om i dette høje Ting, vil De finde, at der er ikke faa, som er over den Alder, men som dog sikkert mener, at de endnu har en ikke ringe Arbejdsevne, der kan benyttes i forskellig Retning. Forholdet er imidlertid saaledes, at har Folk opsparet en Kapital, som betyder noget, saa faar de en væsentlig mindre Aldersrente. Det er ganske givet, at en Lov som Aldersrente- loven efter nogle Aars Forløb bør revideres, men — her er jeg enig med det ærede Med- lem, der talte for Venstre — to Aar er for kort Tid til at vinde tilstrækkelig Erfaring til, at man kan komme ind paa en gennem- gaaende Revision. Ogsaa af den Grund mener jeg, at dette Forslag godt kunde have ventet noget.

Hvad selve Satserne angaar, er de jo i Forslaget i enkelte Tilfælde forhøjet meget stærkt. Et Ægtepar, som før har faaet 804 Kr., vil nu pludselig stige til 1 080, og en Mand, som før har faaet 582 Kr., vil nu faa 936, altsaa en Forhøjelse